

Social- och hälsovårdsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av hälsoskyddslagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av hälsoskyddslagen (RP 140/2021 rd): Ärendet har remitterats till social- och hälsovårdsutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört (distanskontakt)

- regeringssekreterare Helena Korpinen, social- och hälsovårdsministeriet
- konsultativ tjänsteman Vesa Pekkola, social- och hälsovårdsministeriet
- överinspektör för miljö- och hälsoskyddet Juha Järvinen, Regionförvaltningsverket i Södra Finland
- sakkunnig inom miljö- och hälsoskydd Kaisa Mäntynen, Finlands Kommunförbund
- expert Karoliina Katila, Företagarna i Finland rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet
- Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira)
- Turism- och Restaurangförbundet rf
- Finlands Vattenverksförening rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår ändringar i hälsoskyddslagen. Ändringarna gäller avgifterna för tillsyn. Av verksamhetsutövarna tas i fortsättningen ut en årlig grundavgift av skattenatur för tillsyn av de verksamhetsställen och verksamheter som verksamhetsutövarna är skyldiga att anmäla eller som förutsätter godkännande. Avgiften föreslås vara 150 euro. Vissa verksamhetsutövare vars verksamhet är småskalig ska inte omfattas av denna avgiftsskyldighet. Genom den föreslagna lagen preciseras också vilka verksamhetsutövare som är skyldiga att anmäla ibruktagande av verksamhetsställen och inledande av verksamheter. Dessutom uppdateras bestämmelserna om ändringsökande för att motsvara de revideringar som gäller ändringssökande i den allmänna lagstiftningen.

Betänkande ShUB 29/2021 rd

Syftet med propositionen är att göra bestämmelserna om grundavgifterna för hälsoskyddstillsynen och livsmedelstillsynen enhetliga.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2022 samtidigt som motsvarande bestämmelse om grundavgift för tillsyn i livsmedelslagen börjar tillämpas.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

I hälsoskyddslagen föreslås en årlig grundavgift för tillsyn. Avgiften är av skattenatur och föreslås uppgå till 150 euro. Den tas ut för tillsyn av de verksamhetsställen och verksamheter som verksamhetsutövarna är skyldiga att anmäla eller som förutsätter godkännande. Småskalig verksamhet och verksamhet med låg risk ska inte omfattas av skyldigheten att betala grundavgift. Genom den föreslagna lagen preciseras också vilka verksamhetsutövare som är skyldiga att anmäla ibruktagande av verksamhetsställen och inledande av verksamheter.

Syftet med propositionen är att förbättra kostnads Motsvarigheten i fråga om hälsoskyddstillsynen i kommunerna jämfört med nuläget. Genom grundavgiften för tillsyn strävar man efter att i högre grad inrikta tillsynsresurserna på de tillsynsåtgärder och tillsynsmetoder som ger bästa möjliga effekt, till exempel att förebygga olägenheter redan i samband med planeringen av verksamheten. Dessutom är syftet att göra avgifterna inom miljö- och hälsoskyddet enhetliga. Den grundavgift för tillsyn som föreslås i propositionen motsvarar grundavgiften enligt livsmedelslagen.

Genom lagförslaget förbättras kostnads Motsvarigheten för de avgifter som tas ut för hälsoskyddstillsynen. Genom de föreslagna ändringarna uppskattas avgiftsintäkterna för den planmässiga tillsynen inom hälsoskyddet öka med cirka 3 miljoner euro till sammanlagt cirka 5 miljoner euro, varav cirka 1—2 miljoner beräknas vara kommunens interna fakturering. I och med grundavgiften för tillsyn uppskattas avgiften täcka cirka 50 procent av kostnaderna för den planmässiga tillsynen inom hälsoskyddet, vilket möjliggör en mer heltäckande och mångsidig tillsyn.

Enligt inkommen utredning ökar myndigheternas möjligheter till handledning för att förebygga olägenheter i och med grundavgiften för tillsyn. Detta antas minska både kostnaderna för undanröjande av sanitära olägenheter och det allmänna inspektionsbehovet och göra det möjligt att i högre grad än tidigare rikta inspektionsverksamheten endast till riskobjekt. Ändringen har bedömts minska betalningsbördan för objekt där inga större problem har upptäckts.

Utskottet anser att lagförslaget är lämpligt och tillstyrker det med närmast lagtekniska ändringar. Utskottet anser det vara viktigt att det enligt 50 § 2 mom. tas ut grundavgift för tillsyn bara en gång per år, om den verksamhet som verksamhetsutövaren bedriver på ett ställe omfattar flera olika verksamheter som avses i 1 mom.

Betänkande ShUB 29/2021 rd

DETALJMOTIVERING

13 §. Anmälningsskyldighet. Utskottet föreslår att ordet ”elektroniskt” stryks som onödigt i 2 mom., eftersom 9 § (534/2016) i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet föreskriver att också elektroniska dokument som sänts till en myndighet uppfyller kravet på skriftlig form.

50 a §. Andra avgifter som tas ut för hälsoskyddstillsynen. Utskottet föreslår att det till 1 mom. fogas en ny 2 punkt, där det på motsvarande sätt som i den gällande lagen föreskrivs att tillsynen över efterlevnaden av förelägganden som meddelats i samband med behandlingen av en ansökan eller anmälan ska vara avgiftsbelagd. Momentets 2—6 punkt blir då 3—7 punkten.

56 §. Ändringssökande. Utskottet föreslår att 1 mom. kompletteras så att också sökande av ändring i fråga om påförande av en enskild avgift enligt 50 a § styrs till ett förfarande enligt 7 a kap. i förvaltningslagen och till förvaltningsbesvär.

I paragrafen föreslås för tydlighetens skull ett nytt 8 mom. där det konstateras att bestämmelser om sökande av ändring i en avgift som påförts av en statlig myndighet finns i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Bilagan. Utskottet föreslår att omnämmandet av en flyktingföreläggning, som nämns redan tidigare i punkt 1 i bilagan, stryks i punkt 4.

Utskottet föreslår att underrubriken ”En vattentäkt eller vattencistern i gemensam användning” i punkt 6 i bilagan ändras till ”Annat uttag och annan användning av hushållsvatten”. Det föreslås att till punkten fogas uttag av hushållsvatten med egna anordningar för användning som ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet i enlighet med 18 a §. Sådan verksamhet omfattas enligt förslaget av anmälningsskyldighet, men inte av skyldigheten att betala grundavgift för tillsyn.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Social- och hälsovårdsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 140/2021 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande ShUB 29/2021 rd

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i hälsoskyddslagen (763/1994) 57 §, sådan den lyder i lagarna 720/2005 och 285/2006,
ändras 13, 50, 50 a och 56 §, sådana de lyder, 13 § i lag 942/2016, 50 § i lagarna 129/2009, 553/2014, 1237/2014 och 860/2018, 50 a § i lag 129/2009 och 56 § i lag 1042/2015, samt
fogas till lagen en ny 50 b § samt en bilaga som följer:

13 §

Anmälningsskyldighet

Verksamhetsutövaren ska senast 30 dygn innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om ibruktagande av sådana verksamhetsställen eller inledande av sådana verksamheter som räknas upp i bilagan.

Dessutom ska en anmälan göras när en i 1 mom. avsedd verksamhet ändras väsentligt. Om verksamheten upphör, ska den kommunala hälsoskyddsmyndigheten underrättas ~~elektroniskt eller~~ skriftligen. Om verksamhetsutövaren byts, ska den nya verksamhetsutövaren underrätta den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om saken. Anmälan behöver inte göras, om verksamheten kräver miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

Anmälan ska innehålla uppgifter om verksamhetsutövaren och verksamheten samt uppgifter som behövs för bedömningen av sanitära olägenheter som är förknippade med verksamheten. Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som ska fogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 kap.

Undersökningslaboratorier och avgifter

50 §

Grundavgift för tillsyn

Kommunen tar årligen ut en grundavgift för tillsyn på 150 euro av verksamhetsutövarna för verksamhetsställen eller verksamheter som avses i bilagan.

Om den verksamhet som verksamhetsutövaren bedriver på ett verksamhetsställe omfattar flera olika verksamheter som avses i 1 mom., tas grundavgift för tillsyn ut bara en gång per år.

Betänkande ShUB 29/2021 rd

Grundavgiften för tillsyn tas ut i början av kalenderåret. Av ett tillsynsobjekt som under kalenderåret gör en anmälan om inledande av verksamhet ska ingen grundavgift för tillsyn tas ut för kalenderåret i fråga. Om en verksamhetsutövare anmäler till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten att verksamheten avslutats, upphör uttaget av grundavgift för tillsyn vid ingången av det följande kalenderåret.

50 a §

Andra avgifter som tas ut för hälsoskyddstillsynen

Kommunen tar ut avgift enligt en av kommunen godkänd taxa för

1) handläggning av anmälningar enligt 13 och 18 a §, handläggning av ansökningar om godkännande enligt 18 § samt de inspektioner, dokumentkontroller, mätningar, provtagningar, undersökningar och utredningar som gäller verksamheter som avses i de paragraferna; handläggning av anmälningar om avbrytande och avslutande av verksamheten är dock avgiftsfri,

2) tillsyn över efterlevnaden av förelägganden som meddelats med anledning av anmälningar enligt 13 § och ansökningar enligt 18 §,

3) mätningar, provtagningar, undersökningar och utredningar som hör samman med utredning av sanitära olägenheter i verksamheter som avses i 1 punkten eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälpas,

4) godkännande av en riskbedömning enligt 20 § samt övervakning och kontroll av hushållsvattnets kvalitet,

5) övervakning av kvaliteten hos badvatten enligt 29 §,

6) inspektioner och beviljande av intyg enligt 6 § 4 mom.,

7) inspektioner av solarieanordningar enligt 173 § i strålsäkerhetslagen,

Kommunen har dessutom rätt att ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa

1) hos fastighetens ägare eller innehavare eller hos någon annan som med stöd av 27 § är ansvarig för en sanitär olägenhet för en inspektion, dokumentkontroll, mätning, provtagning, undersökning eller utredning som har utförts i en bostad eller ett annat vistelseutrymme och som hör samman med en utredning av sanitära olägenheter som avses i 26 § eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälpas; myndighetens första inspektion för att utreda en misstanke om sanitär olägenhet i en bostad och bestämmande av behovet av fortsatta undersökningar i samband med inspektionen är dock avgiftsfri,

2) hos en brunnsägare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om en i 16 § 1 mom. 3 punkten anläggning som levererar hushållsvatten.

3) inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som utfärdats med stöd av 17 kap. i miljöskyddslagen,

4) åtgärder i samband med flyttning av lik enligt överenskommelsen om transport av lik (FördS 13/1989) samt övervakningsbesök eller inspektioner enligt en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 43 § i denna lag.

5) andra inspektioner och annan dokumentkontroll, mätning, provtagning, undersökning och utredning som hör samman med utredning av sanitära olägenheter eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälpas än vad som avses i 1–4 punkten.

Kommunen ska bestämma de avgifter som avses i 1 och 2 mom. så att deras storlek högst motsvarar kostnaderna för åtgärden. När kommunen låter utomstående sakkunniga eller ett laborato-

Betänkande ShUB 29/2021 rd

rium utföra undersökningar eller utredningar tas kostnaderna ut hos kunden högst i enlighet med de faktiska kostnaderna.

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar som enligt denna lag hör till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppgifter eller som hänför sig till beredningen av författningar eller verkets anvisningar och som verket har styrt till kommunen.

Bestämmelser om grunderna för när statliga prestationer enligt denna lag ska vara avgiftsbelagda och för storleken av avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

50 b §

Indrivning av avgifter utan dom eller beslut samt dröjsmålsränta

De avgifter som avses i denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som påförts för en åtgärd inte har betalats senast på förfallodagen, får en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) tas ut på det belopp som inte betalats i tid. Förfallodagen får infalla tidigast två veckor efter att den åtgärd för vilken avgiften bestämts har vidtagits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro, om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller ändringssökande, betalas på den återbetalade avgiften krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (11/2018) från och med betalningsdagen till och med återbetalningsdagen.

56 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut som gäller godkännande av ett laboratorium enligt 49 a §, ett beslut av en certifierare med stöd av 49 d § 2 och 4 mom. **och** ett beslut av en kommunal tjänsteinnehavare **samt av en avgift enligt 50 a §** får begäras. Omprövning av ett beslut av en certifierare ska begäras hos social- och hälsovårdsministeriet. Omprövning av ett beslut av en kommunal tjänsteinnehavare ska begäras hos den kommunala hälsoskyddsmyndigheten inom 14 dagar från delfåendet av beslutet.

Omprövning av ett beslut om en grundavgift för tillsyn enligt 50 § får begäras hos kommunen, om

- 1) grundavgift har tagits ut utan grund,
- 2) grundavgift inte har påförts och detta inte berott på den betalningsskyldige.

I ärenden som avses i 2 mom. 1 punkten får omprövning begäras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då avgiften påfördes, dock senast 60 dagar från delfåendet av beslutet, och i det fall som avses i 2 mom. 2 punkten inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år då avgiften borde ha påförts.

På begäran om omprövning tillämpas i övrigt 7 a kap. i förvaltningslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Lagen om rättegång i förvaltningsärenden tillämpas även vid sökande av ändring i en kommunal myndighets beslut. Vid sökande av ändring i beslut som gäller

Betänkande ShUB 29/2021 rd

en tillsynsplan som avses i 6 § 2 mom., en hälsoskyddsordning som avses i 51 § 3 mom. och taxor som avses i 50 § 2 mom. ska dock vad som föreskrivs i kommunallagen (410/2015) tillämpas.

Ett beslut som avses i 6 § 2 mom. samt 27, 51 och 52 § får dock verkställas oberoende av ändringssökande.

Bestämmelser om sökande av ändring i en avgift som påförts av en statlig myndighet finns i lagen om grunderna för avgifter till staten. (Nytt)

Vid sökande av ändring i beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite samt föreläggande och verkställighet av hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande ska dock viteslagen (1113/1990) tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande ShUB 29/2021 rd

SKYLDIGHET ATT ANMÄLA IBRUKTAGANDE AV ETT VERKSAMHETSSTÄLLE ELLER INLEDANDE AV EN VERKSAMHET SAMT SKYLDIGHET ATT BETALA GRUNDAVGIFT FÖR TILLSYNEN

Verksamhetsställe eller verksamhet	Skyldighet att anmäla ibruktage av ett verksamhetsställe eller inledande av en verksamhet med stöd av 13 §	Skyldighet att betala en grundavgift för tillsyn med stöd av 50 §
1) lokaler som är avsedda för inkvarteringsverksamhet		
Hotell, gästhem (vandrarhem, pensionat, sommarhotell och andra motsvarande), lägenhetshotell, motell och resandehem.	Ja	Ja
Inkvarteringslokaler i semesteranläggningar och på campingplatser	Ja	Ja
Inkvarteringskaserner	Ja	Ja
Inreda lokaler, semesterbostäder eller utrymmen för inkvartering (bed & breakfast-boende i utrymmen som är avsedda för ändamålet, internat, natthärbärgen, flyktingförläggningar och andra motsvarande).	Ja	Nej
2) för allmänheten öppna konditionssalar, motionslokaler, bastur, badanläggningar, simhallar, utebassänger och badstränder		
Idrottshallar eller ishallar	Ja	Ja
Konditionssalar och motionslokaler som är öppna för allmänheten och där det finns fler än ett utrymme som är avsett för motion och idrott	Ja	Ja
Motionslokaler som är öppna för allmänheten och som har högst en motionssal	Ja	Nej
Bastur som är öppna för allmänheten (huvudsakligt användningsändamål)	Ja	Ja
Badanläggningar, simhallar och utebassänger samt badstränder som är öppna för allmänheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160EEG.	Ja	Ja
Andra badstränder som är öppna för allmänheten	Ja	Nej

Betänkande ShUB 29/2021 rd

3) daghem och plats för anordnande av verksamhet som hänför sig till barns och ungas sammankomster samt läroanstalter som ordnar förskoleundervisning eller grundläggande utbildning, yrkesutbildning, gymnasieutbildning, högskoleutbildning, grundläggande konstundervisning eller fritt bildningsarbete eller plats för ordnande av undervisning		
Daghem	Ja	Ja
Gruppfamiljedaghem i en lokal som reserverats för detta	Ja	Nej
Plats för anordnande av verksamhet som hänför sig barns och ungas sammankomster	Ja	Nej
Läroanstalter som ordnar förskoleundervisning eller grundläggande utbildning, yrkesutbildning, gymnasieutbildning och högskoleutbildning	Ja	Ja
Läroanstalter som ordnar grundläggande konstundervisning eller fritt bildningsarbete	Ja	Nej
Plats för ordnande av undervisning	Ja	Nej
4) verksamhetsenheter som ger fortlöpande vård inom socialvården och flyktingförläggningar		
Enheter för serviceboende med heldygnsvård eller enheter inom socialvården som tillhandahåller institutionsvård	Ja	Ja
Barnskyddsanstalter	Ja	Ja
Mödra- och skyddshem	Ja	Nej
5) solarietjänster, verksamhet med ingrepp i huden och skönhetsalonger som förutsätter särskild hygien		
Solarietjänster	Ja	Nej
Verksamhet med ingrepp i huden	Ja	Nej
Skönhetsalonger som förutsätter särskild hygien	Ja	Nej
6) andra lokaler och inrättningar än sådana som avses i 1–5 punkten samt sådan verksamhet som, med beaktande av besökskarantalet eller verksamhetens karaktär, kan orsaka sanitär olägenhet.	Ja	Nej
Anläggningar som levererar hushållsvatten		
Anläggningar som levererar hushållsvatten enligt 18 §	(Tillståndspliktig enligt 18 §)	Ja
Anläggningar som levererar hushållsvatten enligt 18 a § och som levererar minst 10 kubikmeter vatten per dygn eller för minst 50 personers behov.	Ja	Ja

Betänkande ShUB 29/2021 rd

Anläggningar som levererar hushållsvatten enligt 18 a § och som levererar mindre än 10 kubikmeter vatten (m ³) per dygn och för mindre än 50 personers behov.	Ja	Nej
Annat uttag och annan användning av hushållsvatten (Ny)		
Uttag av hushållsvatten med egna anordningar för användning som ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet enligt 18 a § (Ny)	Ja	Nej
En vattentäkt eller vattencistern i gemensam användning enligt 18 a §, om vatten tas med vattenanvändarnas egna anordningar för minst 50 personers behov eller minst 10 kubikmeter per dygn	Ja	Nej

Helsingfors 28.10.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Markus Lohi cent
 vice ordförande Mia Laiho saml
 medlem Pekka Aittakumpu cent
 medlem Kaisa Juuso saf
 medlem Arja Juvonen saf
 medlem Noora Koponen gröna
 medlem Terhi Koulumies saml
 medlem Merja Kyllönen vänst
 medlem Aki Lindén sd
 medlem Ilmari Nurminen sd
 medlem Veronica Rehn-Kivi sv
 medlem Heidi Viljanen sd.

Sekreterare var

utskottsråd Harri Sintonen.

Betänkande ShUB 29/2021 rd

Reservation /saf

Reservation

Motivering

Regeringen föreslår att hälsoskyddslagen ändras så att det av verksamhetsutövarna i fortsättningsen ska tas ut en årlig grundavgift för tillsyn av de verksamhetsställen och verksamheter som verksamhetsutövarna är skyldiga att anmäla eller som förutsätter godkännande. Avgiften, som är av skattenatur, föreslås uppgå till 150 euro per år. Sannfinländarnas utskottsgrupp motsätter sig en ökning av skattebördan för företagsverksamhet i form av nya avgifter av skattenatur. Det är inte heller motiverat att överföra pengar inom kommunen från en ficka till en annan i form av en avgift av skattenatur.

Under utfrågningen menade sakkunniga att den föreslagna grundavgiften ökar den totala kostnadsbelastningen på företagen och att den inte grundar sig på åtgärder utifrån vilka det över huvud taget kunde anses vara befogat att ta ut en avgift hos enskilda företag. Till följd av den årliga grundavgiften blir företagen tvungna att betala en tillsynsavgift trots att inga tillsynsåtgärder har riktats mot dem. Den grundavgift för tillsyn som avses i propositionen handlar enbart om en tilläggskostnad för företagen.

Införandet av avgiften motiveras bland annat med att avgiftsintäkterna möjliggör en effektivare rådgivning och handledning i förebyggande syfte. Det är välkommet att främja en effektivare rådgivning och handledning, men det är tveksamt om den planerade effekten kan uppnås. En aktör som inte har varit föremål för inspektioner kommer inte att ha någon nytta av den handledning och rådgivning som vanligtvis hänförs till denna. I propositionen föreslås det inte heller några ändringar i syfte att genomföra den förebyggande rådgivning och handledning som regeringen motiverar avgiften med. Även om en aktör genom egna satsningar och egenkontroll kan sänka avgifterna för tillsynen, påverkar detta ändå inte grundavgiften för tillsynen.

Särskilt kan man ifrågasätta att förslaget höjer betalningsbördan för turistbranschen just nu när coronakrisen har lett till att lönsamheten inom branschen har rasat. År 2020 sjönk bruttoförelingsvärdet inom hotell- och restaurangbranschen med drygt en tredjedel, och många inkvarteringsföretag förlorade över hälften av sin omsättning. De åtgärder för att begränsa resandet som regeringen har hållit fast vid onödigt länge och som är överdimensionerade bland annat med hänsyn till rekommendationerna från Institutet för hälsa och välfärd (THL) och ECDC försvagar villkoren för turistbranschen ytterligare. I denna situation är det inte motiverat att rikta nya avgifter av skattenatur till de sektorer som drabbats hårdast av coronapandemin. Om företagen i samband med införandet av grundavgiften hade getts möjlighet att genom egen verksamhet minska den avgiftsbörda som beror på de prestationsbaserade avgifterna, hade grundavgiften åtminstone på något sätt kunnat motiveras. Men även då hade det varit skäligt att skjuta upp införandet av avgiften med till exempel ett år, till början av 2023, på grund av de förluster som coronarestriktionerna orsakat företagen.

Förslag

Vi föreslår

Betänkande ShUB 29/2021 rd
Reservation /saf

att riksdagen förkastar lagförslaget.

Helsingfors 28.10.2021

Arja Juvonen saf
Kaisa Juuso saf